

ethvert Tilfælde kan jeg ikke Andet end give den ærede sidste Taler, der har reist dette Spørgsmaal, fuldkommen Medhold i, at hvilkenfømhelst Virksomhed Embedsmændene som Statens Borgere end udøve med Hensyn til Valg og den Frihed, som jeg haaber de ville vide at haandhæve og bruge rettelig, saa bør den ikke fremtræde med noget Stempel af Embedsmandsmyndighed, og hvor dette er skeet, anseer jeg det for et Misbrug.

Formanden: Jeg skal bemærke, at jeg ikke standfede Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) i hans Foredrag, da han gik ind paa at berøre Embedsmænds Forhold til Valgene, fordi jeg fandt, at det stod i nær Forbindelse med den foreliggende Sag, naar han under den vilde omtale det Forhold, der ved Valghandlinger skulde være ubviist af Embedsmænd, hvorimod det saa noget fjernere fra Sagen at berøre Embedsmændenes Stilling i Rigsdagen, og hvorvidt det var ønskeligt, at Embedsmænd benyttede den dem ved Grundloven hjemlede Ret til at være Medlem af Repræsentationen; men jeg lod disse Pjtringer gaae upaatalte hen, da jeg haabede, at de ikke skulde fremkalde nogen videre Discussion. Jeg skal derfor nu rette den Opfordring til de ærede Herrer, som senere ville tage Ordet, at de ikke ville fordybe sig i Discussion om dette Spørgsmaal, thi det vil let erkjendes, at det aldeles ikke staaer i nogen Forbindelse med den Sag, der ligger for, saaledes at der kan være Rye til at drage det i sin Almindelighed ind under Discussionen. Rigsdagsmanden for Præstø Amts 6te Valgkreds har Ordet.

S. Sage: Jeg havde ikke ventet, at Indstillingen af Udvalget under Nr. 1 skulde have mødt Modstand her i Thinget. Der forelaa et Andragende, der indeholdt de allermeest nærgaaende Beskyldninger mod en stor Mængde Mænd; der er fremkommet en stor Mængde Protester fra forskjellige Sider imod disse Beskyldningers Rigtighed, og der er igjen fra Valgeres Side fremkommet den Erklæring, at Andragendet blev forelagt dem med Erklæring om, at det blot var en Attest for, at de havde

stemt paa en af Candidaterne, og at de derefter have underskrevet det. Nu beslutter Udvalget eenstemmigt at gjøre sin Indstilling, og skulde der ikke være Anledning til i dette Tilfælde langt mere end f. Ex. i det Tilfælde, der er opført under Nr. 3, at fordre en Undersøgelse anstillet? Den ærede Rigsdagsmand frygter for, at Valgerne derved kunde skræmmes fra saadanne Andragender. Ja, det var meget godt, naar de bleve skræmmede fra „saadanne“ Andragender, dersom Undersøgelsen viser, at de Paaastande, der ere fremsatte, ere saa urigtige, som en stor Mængde Mænd har paaستاet, og være de rigtige, saa behøvede Valgerne ikke at skræmmes paa Grund af en Undersøgelse. Hvad den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) udtalte, skal jeg ikke imøbegaae, navnlig efter den høitærede Formands Erklæring; jeg vil kun sige, at det vistnok er overmaade ønskeligt, at enhver Mand i sin Stilling viser Takt i alle Forhold, og altsaa ogsaa ved Valg; men det er ikke blot Embedsmænd, der bør vise Takt, men ogsaa andre Mænd, f. Ex. de, der staae i Spidsen for Brandassuranceforeninger; ogsaa de bør vise Takt, kort sagt, Alle bør vise Takt; jeg seer ikke, hvorfor Taleren netop kaster sig over enkelte Personer og siger, at de ikke have viist Takt. Det er virkelig ikke saa ganske let en Sag, under stærke politiske Bevægelser at vise Takt; den ærede Rigsdagsmand veed godt fra sin Erfaring, at det ikke er saa let en Opgave.

N. Jensen: Da jeg allerede under denne Forhandling gjentagne Gange har udtalt, hvad jeg allerede under Forhandlingerne angaaende Valgbrevets Prøvelse udtalte, at det ingenlunde er eller har været min Hensigt at ville skaane dem, der have ubviist strafbare Handlinger ved denne Klages Indgivelse til Rigsdagen, og da jeg endvidere er overbeviist om, at en saadan Straf vil ramme dem, hvad enten dette Forflag bliver vedtaget i den ene eller anden Skikkelse, saa skal jeg, efter den Opfordring, der er rettet til mig fra Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), tage mit Forflag om deelt Afstemning tilbage. Jeg har, som sagt, gjort dette Forlangende i den Overbeviisning, at det ikke vilde gjøre hverken fra eller